

ciho, poněvadž návrhem dle Šu 6 opatř. se prohlásil spokojeným s výměrou nejvýše 6ti měsíčního trestu. Samozřejmě zůstává státnímu zastupci právo odvolání ve všech případech, kde samosoudce, pokud mu zákon právo to poskytuje, zaměnil způsob trestu, v zákoně určený, za mírnější způsob trestu.

Čís. 1171.

Veřejné vyzývání druhých k neloyálnímu smýšlení a jednání proti presidentu republiky spadá pod skutkovou podstatu přečinu dle Šu 305 tr. zák.

(Rozh. ze dne 23. března 1923, Kr II 514/22).

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku zemského soudu v Opavě ze dne 15. dubna 1922, jímž byl stěžovatel uznán vinným přečinem dle Šu 305 tr. zák. mimo jiné z těchto

důvodů:

Po věcné stránce (čís. 9 a) Šu 281 tr. ř.) namítá stížnost, že ve výrocích obžalovaného nelze shledati výzvu k nemravnému nebo nezákonnému jednání, poněvadž prý v demokratické republice má každý občan právo, presidenta buď uznávati nebo neuznávati a své přesvědčení v tom aneb onom směru svobodně projevovati. Stalo-li se tak, jako v tomto případě, urážlivou formou, mohl prý býti obžalovaný stíhán pouze na návrh presidenta republiky pro přestupek Šu 491 nebo Šu 496 tr. zák. Proti tomuto náhledu budiž zdůrazněno, že jest samozřejmou občanskou povinností každého příslušníka a obyvatele státu vůbec bez rozdílu státní formy, by se choval k hlavě státu loyálně, by o ní mluvil s úctou a vážností a by jí nezlehčoval. Platí to tím spíše o demokratické republice se svobodně voleným presidentem v čele. Projev neúcty, nevážnosti a zlehčení vůči presidentovi státu, jakého se dopustil obžalovaný, dlužno pokládati za jednání mravně zavržitelné, tím spíše, jde-li o osobnost povahy a významu presidenta Masaryka. Veřejné vyzývání druhých k neloyálnímu smýšlení a jednání proti presidentovi republiky, tedy k jednání nemravnému, právem proto podřadil první soud pod ustanovení Šu 305 tr. zák.

Čís. 1172.

**Předražování (zákon ze dne 17. října 1919, čís. 568 sb. z. a n.)
Obchodování předměty, jichž není nebo jež nejsou v dosahu moci těch, kdo jimi obchodují neb obchodovati zamýšlejí, nespadá pod skutkovou podstatu Šu 7 a 11 čís. 4. lich. zák.**

(Rozh. ze dne 24. března 1923, Kr I 274/22).